

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 322

van **MARC HENDRICKX**

datum: 28 februari 2018

aan **LIESBETH HOMANS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Sociale huisvesting - Beleid bij kraking (2)

In mijn schriftelijke vraag nr. 99 van 10 november 2017 wees ik op de verruimde armslag die de nieuwe federale Kraakwet biedt aan eigenaars die onwettige bezetters van hun (leegstaande) panden willen laten uitzetten. Ik vroeg ook of Vlaanderen de huisvesters zou verzoeken om deze wet onverkort te laten toepassen bij elk geval van kraken van hun patrimonium. In zijn antwoord gaf de minister aan dat hier de autonomie van de huisvester speelde: "Het behoort tot de autonomie van de sociale verhuurders om hun patrimonium op best mogelijke wijze te beheren. Indien hun leegstaande woningen gekraakt worden, dienen zij dus te beoordelen hoe zij daar het beste mee omgaan, hetgeen uiteraard kan inhouden dat zij een strafklacht indienen of een uitzettingsprocedure opstarten. (...)."

Ik wil graag beginnen met duidelijk te maken dat de casussen die ik nu schets, gelden voor een minderheid der huisvesters. Maar het is nu eenmaal een feit dat omgaan met langdurige leegstand een pijnpunt is bij een aantal sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's). Denk maar aan de panden in Wintam, die bijna tien jaar stonden te verloederen, de Oostendse SHM, die 400.000 euro aan leegstandbelastingen opstapelde of de koopwoningen van Zonnige Kempen, die bijna twee jaar onafgewerkt bleven.

Dit zorgt vaak voor ergernis bij de lokale overheden, zeker als dit problemen van verloedering en onveiligheid met zich meebrengt. Het behoeft geen betoog dat als er ook nog eens krakers in dergelijke panden verschijnen, de situatie zeer nijpend wordt. Als de huisvester dan nalaat klacht in te dienen, ontzegt hij de gemeente alle armslag om de krakers uit hun pand(en) te zetten. Het lijkt dan ook een uiterst wenselijke bestuurspraktijk, noodzakelijk voor een goede verhouding tussen huisvester en lokale overheid, dat de SHM's hier altijd het goede voorbeeld geven. Een duidelijke opdracht van de Vlaamse overheid als betoelagende en controlerende instantie aan de huisvesters om onverkort de Kraakwet toe te laten passen op hun patrimonium lijkt me dan ook een meerwaarde.

1. In hoeverre kan een gemeente die een kraakproblematiek vaststelt in leegstaande panden van een sociale huisvester de huisvester aansporen klacht in te dienen en de Kraakwet laten toepassen? Om welke redenen zou een huisvester een dergelijk verzoek niet onverwijld kunnen inwilligen?
2. Acht de minister het wenselijk om hierover een duidelijke instructie te geven aan de huisvesters?

LIESBETH HOMANS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 322 van 28 februari 2018

van **MARC HENDRICKX**

1. Een gemeentebestuur kan altijd in overleg treden met een SHM van wie een woning werd gekraakt. In bepaalde gevallen zal de gemeente ook aandeelhouder zijn van de SHM en langs die weg mee het beleid van de maatschappij sturen. Daarnaast wijs ik nog op de mogelijkheden van de burgemeester om op te treden wanneer de krakers de openbare orde of de openbare veiligheid in het gedrang brengen. De burgemeester kan dan de ontruiming bevelen en die – indien nodig – ook gedwongen uitvoeren.
2. In dezen moet de autonomie van de SHM gerespecteerd worden. SHM's worden beschouwd als professionele organisaties, zodat hen ook het vertrouwen moet gegeven worden dat zij correct handelen. Hun globaal beleid wordt periodiek geëvalueerd door de visitatiecommissie en specifieke beslissingen staan onder toezicht van de toezichthouder. Dit moet er toe leiden dat SHM's die hun autonomie niet correct invullen daar op aangesproken worden.